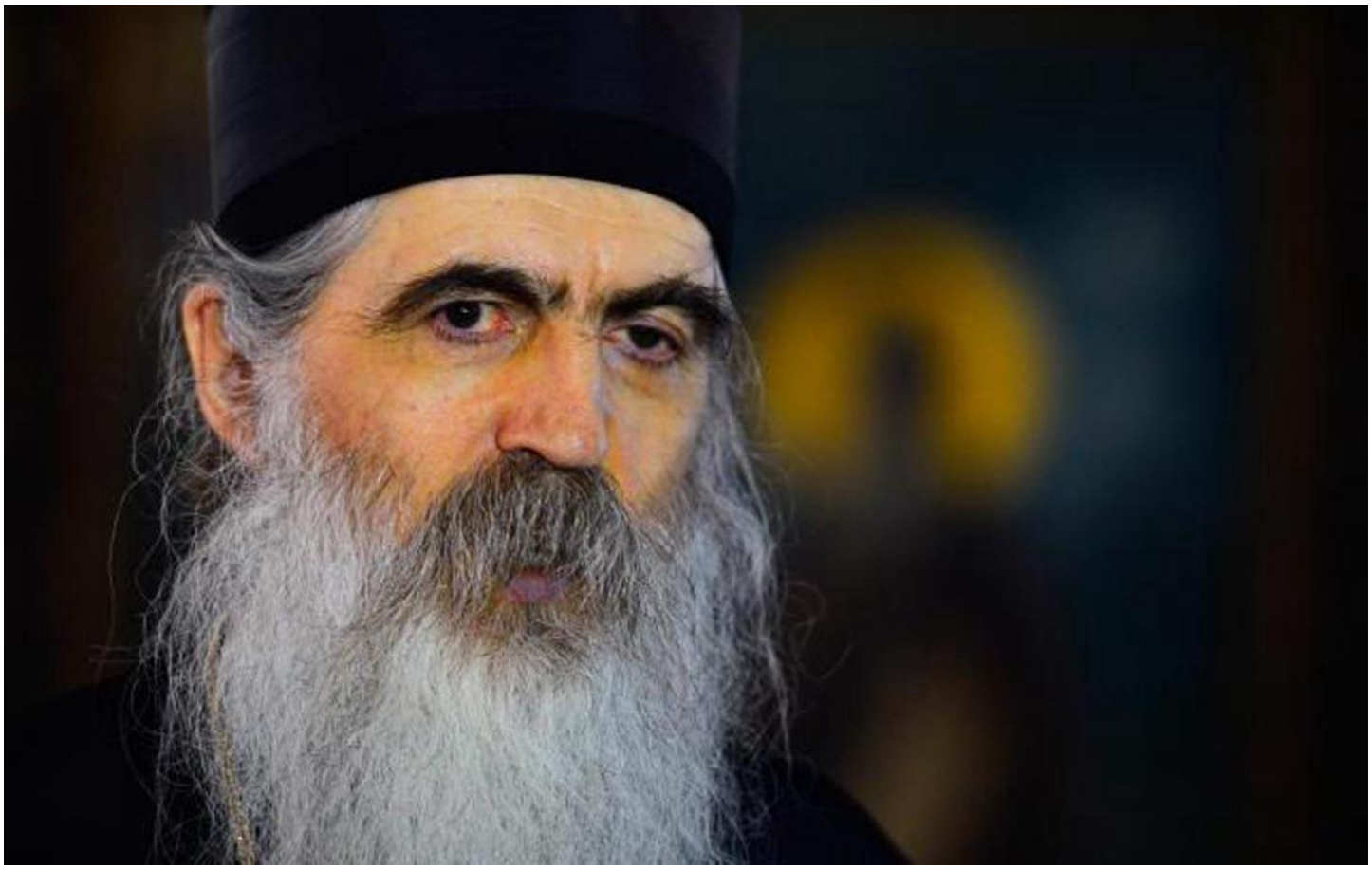
Бачкият епископ Ириней: «Каноничната Църква в Украйна си остава най-голяма и доминираща»

На 31 декември 2021 г. **сръбското издание «Печат»** публикува **интервю на Бачкия епископ Ириней**, в което йерархът в частност споделя мислите си за сходството на историческите пътища на Руската и Сръбската Православни Църкви и за това колко важно е да се запазят братските отношения между двете най-големи Поместни Православни Църкви на славянския свят.

След като засяга темата за участието на Руската Православна Църква в украсата на храма «Св. Сава» в Белград, епископ Ириней нарича «немаловажен символ» факта, че «строителството на храма «Св. Сава» на Врачар бе завършено със съвместни усилия на сръбски и руски майстори и художници». Във връзка с това той казва: «Историческото единство на великия, братски, единоверен руски народ и нашия народ е също така и пътеводен знак към бъдещето: сръбското корабче трябва и занапред да бъде здраво вързано за големия и мощен руски кораб».

Голямо място в интервюто си епископ Ириней отделя на сходството на проблемите и положението на каноническите Църкви в Украйна и Черна гора. «Положението на църковните дела в Черна гора не е нищо друго освен миниатюрна картина на ситуацията в Украйна – подчертава йерархът.

– И в двата случая е задействано етническо "инженерство". В Черна гора се правят отчаяни опити за утвърждаване на формиралия се сравнително неотдавна черногорски идентитет, основан върху отричането на сръбските корени и многовековното сръбско самосъзнание на черногорците».

«Рус, най-старото историческо название на великата източнославянска страна, което Петър Велики «европеизира», преправяйки го в литературния термин «Россия», присъства и до днес както в титлата на Московския Патриарх, така и в титлата на разколническия "патриарх киевски", а също и в самоназванието на русините или руснаците – и прикарпатските, и нашите, бачко-сремските, – напомня епископ Ириней, съпоставяйки ситуацията в Черна гора с процесите, които се вършат в Украйна. – Колкото за термина «Украйна», то той едва от края на XIX в. започва постепенно да измества изконното название на допетровската Рус и русите, до момента, в който болшевиките – интернационалисти в теорията, а на практика създатели на нови, най-често изкуствени нации, вкоренени в антируска матрица – не му придават през XX в. официален статут, превръщайки го в единствено допустимо название».

Епископ Ириней подчертава, че като инструмент за борба срещу каноничната Църква в Украйна и Черна гора се използва създаването на разколнически «Църкви» на основата на националистическата идеология. «Проектантите и конструкторите на новите нации през XX и XXI в., макар и най-често атеисти или равнодушни към вярата хора, стигнаха до мисълта, че трябва или да поробят съществуващата Църква и да я впрегнат за свои цели, или – ако това се окаже невъзможно – да си направят сами собствена «Църква». Те извършиха това по принципа «използвай каквото ти падне», без да се грижат за спазване на каквито и да било правила, а най-малкото – на църковно-правните норми. При това те за всеки случай грубо фалшифицираха историческите факти, за да припишат несъществуваща историческа приемственост на създадените от тях псевдоцърковни или църквоподобни структури. Това се върши както в Украйна, така и в Черна гора – казва епископ Ириней. – Какъв черен хумор е това, когато Петро Порошенко (кръстен, но с повече от съмнителна конфесионална принадлежност) и Мило Джуканович (некръстен и атеист) решават коя и чия Църква е била «по-стара», «автокефална» и тъй нататък!» Епископ Ириней отбелязва, че и «в двата случая – украинския и черногорския – народът по най-убедителен начин постави на мястото им антицърковните «богомолци»».

Напомняйки за провелите се през 2019-2020 г. в Черна гора масови литийни шествия в защита на светините, сръбският епископ обръща вниманието на читателите на факта, че и «в Украйна каноничната Църква организира по празниците всенародни литийни шествия, в които участват до 250 хиляди вярващи, докато разколниците не могат да свикат и 50 хиляди». Епископ Ириней подчертава, че «въпреки натиска, притесненията и оскърбленията законната канонична Църква в Украйна продължава да бъде най-голяма и доминираща», а «разколниците си остават на практика в същото положение, в което се намираха преди неканоничната намеса на Константинопол и «признаването» им, непризнато на ниво световно Православие».

Източник: https://mospat.ru/bg/news/88766/